

Oponentský posudek diplomní práce Jiřího Pavlíčka **Trofeje**

Jiří Pavlíček ve své praktické diplomní práci opět zpracovává své téma trofejí. Téma trofejí je leitmotivem jeho dosavadní tvorby. Trofej je pro autora zejména zhmotnělý symbol prchavých okamžiků, vzrušujících a šťastných chvil, které rozčleňují stereotyp životaběhu a vracejí vzpomínky. Stejnému tématu se, jak víme, věnoval i ve své zdařilé teoretické diplomní práci.

Pavlíčkovu závěrečnou práci tvoří v podstatě dvě části: objekt a stolní instalace. Rukodělně a rustikálně působící dřevěný objekt slouží jako přístroj k převíjení ručně kresleného pásu papíru.

Dlouhý pás kresby narativním způsobem zachycuje příběh Pavlíčkova života uplynulých šesti let, takže se v něm mimo jiné vyrovnává i se svým působením na vysoké škole. Autor se podle svých slov pokouší o přesnou časovou osu svého života a rituálů s ním spojených.

V druhé části své diplomní práce instaluje sbírku přírodnin a především opět zvířecích a rybích trofejí nashromážděnou za šestileté období. Zase se jedná o předměty a přírodniny se silnou citovou vazbou k autorovu životu.

Charakter a použité materiály přístroje odkazují k domácímu kutilskému přístupu... V archaičnosti zvolených materiálů a technologií, které se opírají především o kresbu, která je silnou Pavlíčkovou stránkou, je možné vytušit i jakýsi „antitechnologický“ postoj.

Pavlíčkovu výtvarné myšlení se vyvíjí zvolna a pomalu. Nepouští se do překotných experimentů, nespekuluje, všechny náměty jeho výtvarných počinů se opírají o osobní prožitky.

Kombinovaná technika kresby a přenesených xeroxů fotografií je osvědčenou Pavlíčkovou technikou. Přesto může být dalším možným logickým krokem takového uvažování třeba animace.

Například podobným způsobem dokázal klasickou kresbu aktualizovat William Kentridge. Tento jihoafrický umělec je klasickým příkladem úspěšné strategie kombinující „archaickou“ kresbu, či grafiku se současnými médii.

Jako oponent mám trochu nevýhodu, že nemohu spatřit Pavlíčkovu diplomní práci v adekvátním čistém výstavním prostoru. V ateliérovém prostředí přece jen působí poněkud rozpracovaně a mám pocit, že propojení obou částí, objektu a stolní instalace není zcela přesvědčivé. Probíhá totiž více v obsahové rovině, méně už ve fyzické či formální části.

Proto budu zvědav na případnou výstavní prezentaci.
Navrhované hodnocení B.

Jiří Sobotka